

Grimca Krishtlindje (pjesa 4 nga 5)

Grimca Besimi

Gëzuar Krishtlindjen nga kisha jonë. Sa gëzim që po festojmë bashkë me ty. Synojmë që me këtë festim të sjellim tek ty dhe familja jote grimca shprese, dashurie, gëzimi, besimi.

A ka diçka që Perëndia të ka folur deri tani, që të ka ngelur në mendje nga Grimcat e Krishtlindjes?

Çfarë është diçka që ke dëshiruar dhe e ke marrë këtë Krishtlindje? Unë jam lutur që në fillim të këtij muaji për diçka që kishte lidhje me kishën dhe jam shumë i gëzuar që lutja u plotësua fiks disa ditë para Krishtlindjes. Por sigurisht që jo çdo Krishtlindje është plotësuar ajo që jam lutur, por ky vit ka qenë shumë i mbarë për kishën tonë në shumë drejtime.

Si ka qenë për ty, a je lutur këto kohë për diçka, a e ke sjellë para Perëndisë dëshirën dhe lutjen tënde? Para se të vinte Jezusi në tokë, ishte një familje që u lutën që të kishin një djalë dhe Perëndia ia dëgjoi lutjen që kishte Elisabeta dhe Zakaria. Dhe ja se si u plotësua lutja. Është te Luka kapitulli 1. Zakaria shërbente në tempull.

Luka 1:11-14 *'Atëherë një engjëll i Zotit iu shfaq duke qëndruar në këmbë në të djathtën e altarit të temjanit. Zakaria, kur e pa, u trondit dhe e zuri frika. Por engjëlli i tha: "Mos u tremb, Zakaria, sepse lutja jote u plotësua dhe gruaja jote Elizabeta do të lindë një djalë, të cilit do t'ia vësh emrin Gjon. Dhe ai do të jetë për ty shkak gëzimi dhe hareje, dhe shumë vetë do të gëzohen për lindjen e tij.'*

Kjo ishte dëshira e Zakarias, lutja e tij dhe e Elisabetës: "Perëndi, na jep një bir, një djalë." Dhe Perëndia ia plotësoi lutjen. Gëzuar Krishtlindjen Zakaria dhe Elisabeta!

Dhe ndaj këtij lajmi ai duhej të reagonte, thjesht duke besuar. *Unë u luta, Perëndia e dëgjoi dhe ja premtimi i Tij vjen nga një engjëll dhe atij thjesht i ngelet të besojë. Mrekullinë po e bën Perëndia, ai i duhen grimca besimi për ta besuar dhe pranuar këtë lajm. Por Zakaria nuk besonte lehtësisht, shikojmë te...*

Luka 1:18 *'Dhe Zakaria i tha engjëllit: "Nga se do ta njoh këtë? Sepse unë jam plak dhe gruaja ime është e kaluar në moshë".'*

“Nga se do ta njoh, si mund ta dalloj, si mund të jem i sigurt për këtë gjë?”
Direkt dyshoi.

Luka 1:19 *'Dhe engjëlli, duke iu përgjigjur, i tha: "Unë jam Gabrieli që rri në prani të Perëndisë, dhe më kanë dërguar që të flas me ty dhe të të njoftoj këto lajme të mira.'*

Shoku, është premtim nga Perëndia, nuk është muhabet te kafja e lagjes, është e sigurt. Meqë nuk po beson do të të jap një shenjë.

Luka 1:20 *'Dhe ja, ti do të jesh i pagojë dhe nuk do të mund të flasësh deri në atë ditë kur do të ndodhin këto gjëra, sepse nuk u ke besuar fjalëve të mia, të cilat do të përmbushen në kohën e tyre''.'*

Po pse? Sepse Zakaria dyshoi, kur më e thjeshtë ishte të besonte premtimin e Perëndisë. Dhe ngeli i pagojë për gati 1 vit. Por lajmi i mirë, në fund të kësaj historie, Elisabeta lind djalin e tyre, Zakarias i hapet goja në moment, bam-bam, ai flet dhe madje flet fjalë besimi dhe jeta e tij ndryshoi në moment.

Se shiko, aq duhet që jeta e dikujt të ndryshojë, një moment mjafton. Kur je pjesë e një festimi, si ky, ti kërkon, *o Perëndi më thuaj një fjalë, më fol me diçka*. Dhe kur e dëgjon atë fjalë që të flet Perëndia, mos e dysho por besoji Premtimeve të Perëndisë për jetën tënde.

Perëndia të Jep Një Dhuratë që ta Ndryshon Jetën

Për Zakarian ishte që ai do të bëhej me djalë. Dhe ky djalë nuk do të ishte një djalë dosido, por vinte në botë me një mision të madh jete, krijuar për një qëllim madhështor. Ai do të quhej Gjon dhe do të parakalonte Jezusin, do të shkonte para Tij, do të përgatiste rrugën për Të.

Dhe ky Jezus, ditëlindjen e të cilit po e feston gjithë bota këtë kohë, erdhi për Krishtlindje për të na dhënë një dhuratë që na duhet të gjithëve. Ai vjen dhe kërkon një shkëmbim dhuratash.

Neve na thotë: "Më jep mëkatet e tua dhe Unë të jap drejtësinë Time, dashuri, gëzim, shpresë, besim..."

Ai na ofron jetën e përjetshme, na ofron jetë me bollëk sot, na pastron të shkuarën. Merret me të tre dimensionet e jetës, por a e beson ti këtë gjë, apo e dyshon?

Ne shpesh jemi si Zakaria, ndaj premtimeve të Perëndisë; *e kuptoj këtë që thua në Shkrim, por si ka mundësi të ndodhë kjo gjë? Si mund ta bëjë Jezusi*

një gjë të tillë për mua?

Jezusi është dhurata e Perëndisë që ndryshon çdo gjë.

Në vend të besojmë këtë gjë, shkojmë dhe ngatërrohem me gjera të kësaj jete dhe lemë pas dorë dhuratën jetëndryshuese të Perëndisë. Nuk e di a e keni parë se çfarë bëri Jimmy Kimmel, një host i një show të madh amerikan, ai i kërkoi disa prindërve 2 javë para Krishtlindjes t'u jepnin fëmijëve dhurata, por jo ato të duhura. T'i filmonin reagimet e tyre dhe t'ua dërgonit atij. Dhe ai do t'i shfaqet në showin e tij.

Dhe vetëm të shihje fytyrat e dëshpëruara të fëmijëve, se disa kur hapën pakon gjetën një shishe kola, gjysmë sanduiç të ngrënë, një patate, djem që kishin rroba ngjyrë roze. Sa u tensionuan fëmijët. Dhe iu kthyen prindërve: "Çfarë është kjo dhuratë? Ju s'jeni prindër të mirë, kjo është Krishtlindja më kot, nuk të kam xhan, ik mos më fol më gojë," etj.

Disa herë kështu sillemi ne me Perëndinë. Ai na ka dhënë Birin e Tij të vetëm, për të na falur, për të na pajtuar me veten e Tij. Po reagimi ynë si është në këtë kohë? Ne themi, *pse kaq, vetëm kaq ke bërë Ti? Çfarë Ati je Ti, kaq di të bësh Ti? Unë s'dua këtë, unë dua diçka tjetër materiale. Nuk dua të të ndjek më, nuk dua të të besoj më, nuk do i flas më me gojë për Ty askujt.*

Duket sikur na ka zënë frymën kjo botë materialiste dhe e lidhim atë që Perëndia ka për ne dhe bën për ne vetëm me gjërat materialiste.

Në fakt, dhurata që na ka dhënë Perëndia është dhuratë jetëndryshuese. Dha Birin e Tij, që erdhi në tokë dhe tregoi fuqinë e Perëndisë duke shëruar, duke bërë mrekulli, duke treguar dashurinë e Perëndisë duke u kujdesur. E përmbushi misionin e Tij, duke vdekur në kryq. Aty pagoi për mëkatet tona me gjakun e Tij të përsosur dhe pas tre ditësh u ringjall.

Nëse Perëndia nuk bën asgjë tjetër për ne, dhe ne marrim vetëm këtë dhuratë nga Perëndia, faljen e mëkateve tona, dhe sigurinë për jetën e përjetshme, është super dhuratë, është madhështore. Por Perëndia nuk na lë me aq; ai na jep favor përditë, na jep mëshirë përditë, na jep hir, dashuri, falje përditë e përditë.

Në rastin e Zakarias, ai ngeli i pagojë për një vit të tërë. Dhe është e sigurt që ka patur kohë për të reflektuar. Në fund të kapitullit 1, ka lindur djali i Zakarias dhe janë mbledhur të afërmit për të festuar lindjen e këtij djali, dhe pyetja që bënë ishte: "Çfarë emri do t'i vëmë djalit?". E pyetën Zakarian,

dhe e di se çfarë tha ai? Asgjë nuk tha, se nuk fliste dot, e shkroi në një tabelë: “Emri i tij është Gjon”, që u quajt më vonë Gjon Pagëzori.

Njerëzit u bënë kuriozë, *pse do ta quash Gjon, nuk kemi ndonjë në fis me këtë emër*. Ai nuk ndikohet nga kjo, por tani po beson, dhe në çast goja e tij u hap dhe gjuha e tij u zgjidh dhe fliste duke bekuar Perëndinë. Ndryshoi totalisht kur filloi të fliste me besim.

Çfarë do të bëjmë këtë kohë Krishtlindje? A e di se sa më shumë dyshojmë, aq më të heshtur bëhemi për gjërat shpirtërore dhe dhuratën e Perëndisë, saqë arrijmë në pikën sa nuk duam të flasim më për gjërat e besimit.

Arrin në pikën kur shokët e tu e dinë se ku e ke shtëpinë, e dinë se çfarë pune bën, çfarë shkolle shkon, me cilën parti je, me cilën skuadër futbollit je. Por nuk e kanë haberin fare, a beson ose jo te Perëndia, nëse ti e do Perëndinë ose jo. Sepse nuk po jep shenja a e njeh Perëndinë ose jo.

Ndoshta për dikë ky vit ka qenë si viti i Zakarias, plot dyshime dhe merak. Je pa fjalë në kuptime të ndryshme. S’di çfarë emri t’i vësh, s’di çfarë të thuash për gjërat që ke kaluar ose po kalon akoma. Je plot dyshime si Maria.

Por Perëndia të fton ndërkohë që po mbyllet ky vit. Ai është me ty, është në anën tënde.

Besoji Atij, premtimeve të Tij, fjalës së tij. Dhe u bëftë sipas besimit tënd. Sepse ke një Atë që të do, që është në kontroll, që ka për të gjitha dimensionet e jetës tënde.

Lutja e shpëtimit.

Lutje besimi.